

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.639 van 20 mei 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: op het kantooradres van
X
tegen:
de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 27 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 november 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2009.

Gelet op het arrest nr. 22.781 en op het arrest nr. 24.176 waarbij de zaak werd uitgesteld naar 18 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en zijn advocaat M. DE POTTER DE TEN BROECK en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine en bent u afkomstig uit Khasavyurt (Dagestan) waar u steeds uw permanente propiska (registratie) had.

U werkte als taxi-chauffeur in Dagestan. Op 20 november 2007 pikte u met uw wagen langs de weg in Khasavyurt drie onbekende klanten op. Tijdens uw rit werd u door de politie tegengehouden voor controle. U stapte uit en ging uw boorddocumenten aan de agenten tonen. Terwijl u uw documenten voorlegde, stapte één van de agenten naar uw wagen. U zag niet wat er gebeurde, maar u hoorde plots schoten. U werd geslagen en verloor het bewustzijn. Toen u weer bij bewustzijn kwam zat u in het politiekantoor in Khasavyurt. Bij de politie werd u ondervraagd over uw passagiers. De politie stelde dat uw passagiers rebellen waren en verdacht u ervan met hen samen te werken. Tijdens uw opsluiting werd u geslagen. Na vier dagen werd u vrijgekocht.

Een week later werd u thuis door de politie meegenomen voor ondervraging. U werd een hele dag ondervraagd over de drie passagiers. Diezelfde avond kon u terug naar huis.

Twee dagen later kwam de politie u thuis opnieuw opzoeken. Aangezien u niet thuis was, werd uw vader gezegd u te vertellen dat u zich bij de politie moest melden. Toen u die dag thuis kwam, ging u naar de politie waar u opnieuw ondervraagd werd over uw drie passagiers. Zoals steeds zei u hen niet te kennen. Na twee uur kon u terug naar huis. Die avond bleef u, na een avondje uit, bij een vriend overnachten.

De volgende ochtend vernam u dat uw vader door Russische militairen en Kadyrovtsi was meegenomen. U ging naar huis waar u uw moeder aantrof. Die avond keerde uw vader terug naar huis. Hij was door militairen en Kadyrovtsi meegenomen naar Grozny (Tsjetsjenië) waar hem verteld werd dat u niet kon vluchten en dat u steeds gevonden zou worden.

Als gevolg van deze problemen verliet u uiteindelijk op 28 december 2007 Dagestan, richting België, waar u 3 januari 2008 aankwam en diezelfde dag asiel aanvraagde.

U bent in het bezit van uw Russisch intern paspoort d.d. 10 december 1998 (uitgereikt te Khasavyurt) en uw Russisch rijbewijs d.d. 3 juli 2001. Tevens legde u drie convocaties neer volgens dewelke u zich op 8, 15 en 21 januari 2008 bij een rechercheur van de OVD (Afdeling van Binnenlandse Zaken) te Khasavyurt moest melden. U wordt opgeroepen als verdachte. Uw familie heeft deze convocaties van een wijkagent gekregen nadat u het land had verlaten.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u aangehaalde feiten en elementen aanwezig in uw administratief dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat geen geloof kan gehecht worden aan uw bewering niet in het bezit te zijn van een geldig internationaal paspoort.

U beweerde dat u van Khasavyurt naar Moskou ging en vervolgens met een grote witte bus doorreisde naar België. U weet niet langs welke landen u bent gereisd en of u onderweg langs grens- of andere controleposten bent gegaan. U kon evenmin zeggen of u met een toeristenbus of een privé-bus van Moskou naar België reisde (CGVS, p.4). U zou enkel uw intern paspoort en uw rijbewijs bijgehad hebben en u zou geen gebruik gemaakt hebben van valse documenten (CGVS, p.4).

Deze verklaringen zijn maar moeilijk in overeenstemming te brengen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt immers dat niet EU-burgers bij binnenkomst van het Schengengebied onderworpen worden aan strenge individuele identiteitscontroles. Voor binnenkomst in de Schengenruimte dient u als niet EU-burger hetzij in het bezit te zijn van een geldig reisdocument en/of geldig Schengenvisum, hetzij een asielaanvraag in een zogenaamd grensland zoals Polen, Tsjechië of Slowakije in te dienen. Op 15 januari 2003 werd in uitvoering van het Dublin II-akkoord de Europese gegevensbank, EURODAC in gebruik genomen. In deze databank worden de vingerafdrukken van iedere asielzoeker die de EU binnenkomt ingevoerd. Via dit systeem kan en wordt onmiddellijk nagegaan of een persoon al dan niet eerder asiel heeft aangevraagd in één van de EU-landen. Dit impliceert dat personen die – zoals u – niet herkend werden door het EURODAC-systeem niet eerder in een ander land van de EU asiel hebben aangevraagd en aldus in het bezit moeten zijn van een geldig reisdocument en/of internationaal paspoort met een geldig visum om de Eurozone te kunnen betreden.

In dit verband kan tevens worden vermeld dat uit informatie van de Poolse asielinstanties blijkt dat zowat alle etnische Tsjetsjenen die in Polen een asielaanvraag indienen in het bezit zijn van zowel een intern als een internationaal paspoort.

Hieraan kan nog worden toegevoegd dat in uw intern paspoort gegevens genoteerd staan die wijzen op de uitreiking van een internationaal paspoort op 23 augustus 2007: zo wordt een serienummer vermeld dat bestaat uit twee plus zeven cijfers, wat volgens de ons beschikbare informatie wijst op het nummer van een internationaal paspoort, en is sprake van de Cyrillische afkorting 'OFMS' die staat voor 'Afdeling van de Federale Migratiedienst', wat volgens onze informatie de dienst is die in de Russische Federatie ondermeer instaat voor de uitreiking van internationale paspoorten.

U beweerde evenwel niet te weten waarvoor deze gegevens in uw intern paspoort zouden staan (CGVS, p.6). De bijbehorende datum dateert overigens van kort voor het begin van de door u aangehaalde problemen.

De voorgaande vaststellingen zetten uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van de door u beweerde omstandigheden van uw vertrek uit de Russische Federatie ernstig op de helling.

Verder moet vastgesteld worden dat u sinds 20 november 2007 helemaal geen navraag heeft gedaan over de drie passagiers waardoor u in de problemen zou zijn gekomen met de Dagestaanse autoriteiten. Zo weet u niet wie ze waren, hoe ze heten, of ze op 20 november 2007 konden ontsnappen of dat ze werden gearresteerd (CGVS, p.7-8 en p.15).

Gezien het feit dat uw passagiers aan de basis zouden liggen van uw problemen en u meermaals over hen zou zijn ondervraagd, kan verwacht worden dat u hieromtrent enige informatie kan verschaffen. Uw algemene geloofwaardigheid komt hierdoor bijkomend in het gedrang.

In verband met de drie convocaties volgens dewelke u zich als verdachte in januari 2008 bij de OVD moest melden, dient vastgesteld te worden dat uit deze documenten op zich niet afgeleid kan worden naar aanleiding van welke feiten u werd opgeroepen.

Vervolgens werden na de convocaties geen verdere gerechtelijke stappen ondernomen: zo heeft de politie niets meer ondernomen en is er geen rechtszaak opgestart (CGVS, p.14). Uit uw verklaringen blijkt trouwens duidelijk dat de actie van de autoriteiten niet specifiek gericht was tegen u: zo zei de politie u bij uw laatste ondervraging dat ze niets van u persoonlijk wilde hebben; er werd vooral navraag gedaan over uw drie passagiers (CGVS, p.10).

Een onderzoek door de Dagestaanse autoriteiten naar een mogelijke link met rebellen in het geval van een persoon die op een gegeven ogenblik drie rebellen vervoerde kan bovendien niet zonder meer als een ongeoorloofde actie worden beschouwd. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u geen elementen aanhaalde waaruit blijkt dat het voor u onmogelijk zou zijn om te ageren tegen een eventuele onrechtmatige aanhouding, behandeling en beschuldiging door de Dagestaanse autoriteiten waarvan u het slachtoffer zou zijn geworden. U ondernam hiertoe overigens zelf nooit concrete stappen (CGVS, p. 15 - 16).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt nochtans dat Dagestani-Tsjetsjenen niet systematisch worden vervolgd door de Dagestaanse autoriteiten en dat de mogelijkheid op en/of een effectief beroep op bescherming bij diezelfde autoriteiten geenszins uitgesloten is.

Gelet op deze bevindingen kan op basis van de door u ingeroepen feiten ten aanzien van u niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt nog regelmatig gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie.

Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog. De huidige situatie kenmerkt zich tegenwoordig door een ondergrondse,

versnipperde rebellenbeweging die door hun beperkte slagkracht hun acties beperken tot aanslagen tegen specifieke doelen, meer bepaald vertegenwoordigers van de overheid. De ordediensten proberen de rebellie te bestrijden met specifieke acties. Bij deze acties van rebellen en autoriteiten is het niet uit te sluiten dat ook burgers slachtoffer worden. Uit de informatie kan echter worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft. De situatie in Dagestan is op dit ogenblik dan ook niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

De overige documenten die u neerlegde zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen daar zij enkel uw identiteit en oorspronkelijke herkomst betreffen, welke op zich niet in vraag worden gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoeker laat gelden dat de motivering van de beslissing van de Commissaris-generaal op een aantal beoordelingsfouten berust, die niet opwegen tegen de elementen in het dossier die er op wijzen dat verzoeker wél voldoet aan de voorwaarden voorzien in de wet om erkend te worden als vluchteling.

Tevens wordt volgens hem de zorgvuldigheidsplicht geschonden in het licht van de duidelijke geloofwaardige elementen pro de gegrondheid van het dossier, door geen onderzoek te hebben gedaan naar onzekere elementen.

Aangaande het internationaal paspoort verklaart verzoeker dat hij op meerdere ogenblikken zijn paspoort diende af te geven en dat de kans reëel is dat de stempel die verwijst naar een internationaal paspoort, tijdens zo'n gelegenheid is aangebracht.

Verder verklaart verzoeker dat indien hij meer informatie had verzameld over de passagiers, dit enkel argwaan zou hebben gewekt bij de autoriteiten.

Ook indien een verdachte –wat verzoeker was voor de autoriteiten- zich plots “meer begint te herinneren” over een persoon, kan de indruk ontstaan dat hij voordien gelogen heeft om nog meer te verbergen. Verzoeker meent, onder verwijzing naar de informatie van de Commissaris-generaal die weergeeft dat de ordediensten zich schuldig maken aan illegale arrestaties en foltering, dat het niet aangeraden is om informatie in te zamelen over de passagiers en deze aan de ordediensten door te spelen; verzoeker wil zichzelf problemen besparen.

De opmerking van de Commissaris-generaal dat de oproepingen niet aangeven dat de politie het op verzoeker persoonlijk had gemunt, vindt hij niet correct aangezien hij meermaals heeft verklaard dat de ordediensten hem wel degelijk beschuldigen. Verzoeker verwijst in dit verband tevens naar de algemene informatie in het dossier, waarin wordt gesteld dat er gefabriceerde processen worden gevoerd tegen onschuldige personen.

Verzoeker beklemtoont dat hij niet wordt gevisieerd omwille van zijn etnie maar wel omwille van zijn vermeende banden met de rebellen.

Wat betreft de mogelijke bescherming door de Dagestaanse overheid, merkt verzoeker op dat uit de informatie van de Commissaris-generaal blijkt dat het rechtssysteem aldaar corrupt is en dat de rechterlijke macht in de greep zit van de autoriteiten. Tevens wijst verzoeker erop dat uit de informatie blijkt dat hij geen rust meer zal kennen gezien personen die eenmaal beschuldigd werden van een misdrijf vaak blijvend in de aandacht van de politie staan.

Verzoeker stelt dat bovenstaande feiten evenzeer grond opleveren voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, a. of b. van de wet van 15 december 1980 en verwijst nog bijkomend naar de handelwijze van de ordediensten in

Dagestan, en naar het feit dat hij geslagen werd met een met water gevulde plastic fles om geen geweldsporen na te laten. Verzoeker meent dat hij het risico loopt om te 'verdwijnen'.

3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker partij werd opgeroepen voor een verhoor; dat deze tijdens dit verhoor de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen en dat het verhoor plaatsvond met behulp van een tolk die de Russische taal machtig is. Het zorgvuldigheidsbeginsel werd niet geschonden.

Aangaande de inhoudelijke kritiek op de motivering, kan het volgende opgemerkt worden.

Verzoeker betwist de vaststellingen omtrent het paspoort niet. De opmerking dat één of andere overheidsdienst dergelijke stempel betreffende de aflevering van een internationaal paspoort in zijn binnenlands paspoort heeft gezet, wordt niet aanvaard; de overheid heeft namelijk geen enkel belang bij het aanbrengen van dergelijke stempel.

Dit klemmt des te meer nu de beslissing overweegt dat de aangebrachte stempel dateert van kort voor de door verzoeker aangehaalde problemen, en niet kan worden ingezien waarom- indien de versie van verzoeker al op waarheid zou berusten- de overheid dergelijke stempel zou antedateren.

Tot slot is de bewering van verzoeker dat hij aan boord van een toeristenbus de grens van de Schengenzone is overgestoken en hierbij geen controle heeft ondervonden, ongeloofwaardig in het licht van de desbetreffende informatie.

Bijgevolg komt vast te staan dat verzoeker zijn internationaal paspoort achterhoudt voor de Belgische asieldiensten wat een tekortkoming inhoudt aan de medewerkingsplicht die op elke asielzoeker rust. Deze vaststelling voert ook tot het besluit dat hij door zijn paspoort niet voor te leggen, aan de asieldiensten bepaalde informatie wil onthouden wat zijn relaas ongeloofwaardig maakt.

In acht genomen wat voorafgaat wegen de verklaringen van verzoeker bij de bijgebrachte oproepingen dat hij valselijk wordt beschuldigd, te licht om het bestaan van een vrees in de zin van de wet, aannemelijk te maken.

Inderdaad kan een oproeping uitgeschreven worden omwille van velerlei feiten, inbegrepen gemeenrechtelijke, en is het partieel aanbrengen van documenten, namelijk oproepingen wél en een internationaal paspoort niet (zie hoger), duidelijk een teken van een poging tot manipulatie en derhalve verlies van geloofwaardigheid.

Ook de afwezigheid van enig initiatief in hoofde van verzoeker die beweert slachtoffer te worden van een gefabriceerd proces, om zich in rechte te verdedigen, schaadt zijn geloofwaardigheid.

Het feit dat het Dagestaanse gerecht volgens de informatie bepaalde gebreken vertoont, is niet voldoende om verzoekers in gebreke blijven te verrechtvaardigen. Uit bedoelde informatie blijkt dat er gevallen bekend zijn waarbij gedaagden in "gefabriceerde processen" werden vrijgesproken.

Al het voorgaande in acht genomen, is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

De opmerking van verzoeker dat hij vanaf nu blijvende problemen zou hebben omdat hij reeds voorheen werd geïnterviewd door de politie, is niet dienstig aangezien de Raad geen geloof hecht aan bovenstaande problemen en arrestaties.

4.1. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is.

Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de

bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 mei 2009 door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE